

'Chinese Club' vervallen

Scharloeweg 53, bekend als de Chinese Club, is dringend aan renovatie/restauratie toe om het monumentale pand, dat sinds 1997 op de Wereld Erfgoedlijst van Unesco staat, te redden. Het staat er verlaten, zeer verwaarloosd en in kritieke staat bij. Eigenaar is de Volksrepubliek China, die het gebouw in 1944 kocht. Het deed toen dienst als Chinese club, een ontmoetingsplaats voor de Chinezen op het eiland.

TEKST EN FOTO'S
SOLANGE HENDRIKSE

Rond 1944 toen het gebouw als Chinese Club diende.

FOTO PRIVÉBEZIT

De patio, waarvan de tegels weggehaald zijn door 'chollers'.

De zijgevel.

Ronde pronaos.

Wegens gebrek aan onderhoud echter, raakte het gebouw in verval. Toen er denken van het gebouw losraakte, wees het Monumenten Bureau van Curaçao de ambassade van de Volksrepubliek China op het belang

van de situatie. De bekende ambassadeur, gezeteld in Venezuela, investeerde in 2008 een bedrag van 80.000,00 gulden in het gebouw om het voor verder instorten te behoeden en het werd officieel geregistreerd onder de naam van de Volksrepubliek China. De bedoeling was dat het gebou

verder opgeknapt zou worden. Na het stutten in 2009 door een lokale aannemer, werd er verder niets aan gedaan. Chollers roofden het waardevolle bouwmaterial uit de woning. In 2010 liet de ambassadeur van de Volksrepubliek in Caracas weten, dat de Volksrepubliek de inten-

tie had het gebouw als cultuurel centrum te gebruiken voor de Chinese gemeenschap op Curaçao, waarbij slechts de voorgevel behouden zou blijven, vanwege de zeer slechte staat van de rest van het gebouw. Het restauratieplan zou in Beijing opgesteld worden en aangezien een Chinees cultureel

centrum ook voor Curaçao van groot belang is, was participatie van de Curaçose overheid voor de helft van het bedrag gewenst. In 2011 bracht de ambassadeur van de Chinese republiek gezeteld in Den Haag, Nederland een bezoek aan Curaçao, maar men kon niet tot een overeenkomst komen om het gebouw te restaureren/renoveren, om het te behouden.

Uit Scharloo van P. Prunetti Winkel: „De erfenamen van Abraham Benjamin Senior verkochten het huis in 1873 aan Judah Abimam de Lima. Het huis werd in 1874 afgemaakt en in mei trok de familie De Lima erin. Twee jaar later werd het huis door Manuel Penso gekocht. Rond 1909 erfde Elias Penso het huis van z'n vader en hij gaf het een geheel nieuw gevel, een galerij en de twee aanbouwen tegen de westvleugel. Toen werd ook de eetkamer versierd met schilderijen. De familie Penso verhuisde in 1929 naar Panama en verkocht het huis aan Donald Capriles.

Uit *Monuments of Curaçao*: „Het monument is van algemeen belang wegens schoonheid, op grond van de architectuur-historische en kunsthistorische waarde, wegens onder meer de gedecoreerde voorgevel en karakteristieke ronde pronaos, en de voor Curaçao unieke

Prachtige tegels in achtertuin.

schilderingen naar Russische legenden in de eetkamer.

Ook is het van cultuur-historische waarde wegens onder meer de voor Scharloo kenmerkende plattegrond met zaal en voor- en achtergalerij, en twee vleugels aan weerszijden van de patio. Verder de monumentale ensemblewaarde, daar het onderdeel vormt van een groter te beschermen stedenbouwkundig geheel.

Het pand is helemaal vervallen, maar is nog altijd in het bezit van de Chinese staat. Hierdoor kan de Dienst Ruimte Ordening en Volkshuisvesting (Dro) geen opknopwerkzaamheden aan het gebouw uitvoeren.

Aanbouw tegen de westvleugel.

Door de weelderige plantengroei in de voortuin is het gebouw haast niet meer te zien.